

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 28Csp/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120201845
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Szántaiová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120201845.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom JUDr. Martou Szántaiovou v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanému: G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. 2, E., H., zastúpenému A | K | J | K s. r. o. so sídlom Športová 2071/39, Nové Mesto nad Váhom, o zaplatenie 6119,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu **100 %**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť 6119,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6119,40 eur od 29.11.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že dňa 02.01.2015 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere číslo XXXXXX, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 9114 eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 217 eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý podľa ustanovení zmluvy tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaný ako podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 19.07.2016. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru, čo vyplýva z priloženého prehľadu splácania. Listom zo dňa 13.11.2016 žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou splátok. Súčasne mu oznámil, že v dôsledku nesplácania splátok je žalobca oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatiť všetky záväzky zo zmluvy. Keďže žalovaný neuhradil dlhované splátky, všetky splátky sa podľa zmluvy stali splatnými dňa 28.11.2016. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 12, ods. 12.3 zmluvy. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe uvedeného ustanovenia a predstavuje sumu 5208 eur (žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 3906 eur). V súlade s ustanovením článku 12. ods. 12.1 zmluvy si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty: zmluvná pokuta vo výške 455,70 eur, zmluvná pokuta vo výške 455,70 eur. Žalobca uplatňuje nárok na úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., pričom sadzba úroku z omeškania je určená ako základná úroková sadzba ECB zvýšená o 9 percentuálnych bodov. Aktuálne platnou sadzbou je sadzba 9 % p.a. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok a zmluvných pokút a je vo výške 6119,40 eur.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 29.07.2021 uviedol, že fyzická osoba - podnikateľ nie je v zmysle žiadneho právneho predpisu povinná viesť samostatne súkromný účet a samostatne podnikateľský účet. Teda môže mať (čo je aj bežná prax) jeden účet určený pre platobné operácie (vklady, výbery atď.) súkromnej povahy, rovnako aj pre platobné operácie súvisiace s podnikateľskou činnosťou. Podľa výpisu z účtu číslo žalovaného SK42 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX za obdobie 1/2015 boli na daný účet aj pripísané platby v prospech účtu, a to napríklad dňa 23.01. 2015 v sume 1236,90 eur od platiteľa L. D.. Netvrdí sa a nespochybňuje, že je to príjem z podnikateľskej činnosti. Podľa výpisu z účtu ďalej sa napríklad vykonávali platby v prospech telefónneho operátora O2, na nákup pohonných hmôt (BENZINOL). Ďalej napríklad je z výpisu zrejماً platba vo výške 8,62 Eur označená ako „Generali PZP Megane“. Považuje preto za skôr pravdepodobné, že ide tiež o výdavky spojené s realizáciou podnikateľskej činnosti a teda konštatovanie žalovaného o „súkromnom“ charaktere uvedeného účtu sa nejaví vierohodne. Poukázal napríklad aj na platobnú operáciu zo dňa 09.01. 2015 označenú ako „Vszp“ vo výške 35,69 eur, 3x 56,35 eur. Javí sa, že ide napríklad o plnenie povinností platiť odvody ako podnikajúca fyzická osoba (teda SZČO), vzhľadom na výšku opakovaných platieb a variabilné symboly. Uvedeným žalobca poukazuje na to, že tvrdenie žalovaného ohľadne využívania predmetného účtu je založené na selektívnom výbere niektorých položiek o pohyboch na účte a javí sa nedôveryhodne. Žalovaný ďalej ani neuvádza, že by okrem vyššie uvedeného účtu mal v čase prijatia peňažných prostriedkov od žalobcu aj iný, podnikateľský účet. Nepreukázal ani to, že by napríklad príslušnému daňovému úradu oznámil iný účet využívaný pri svojej podnikateľskej činnosti ako je ten, ktorý oznámil žalobcovi pred uzavretím úverovej zmluvy. Žalovaný súčasne uvádza, že peňažné prostriedky nevyužil na podnikateľské účely. Žalobca má za to, že rozhodujúci je stav v čase podania žiadosti o úver a v čase uzavretia úverovej zmluvy. Následné správanie po uzavretí úverovej zmluvy, jednostranné použitie prostriedkov inak ako bolo deklarované nemôže mať ani spätný účinok a rozhodne nemôže mať vplyv na zmenu povahy úveru.

4. Žalobca ako dôkaz označil a predložil zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXX - XXXXX zo dňa 02.01.2015, splátkový kalendár, súpis platieb, pokus o zmier, faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.10.2016, faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.11.2016.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žiada žalobu zamietnuť. Vo vyjadrení uviedol, že je nutné pristupovať k zmluve o úvere č. XXXXXX - XXXXX zo dňa 02.01.2015 ako k zmluve o spotrebiteľskom úvere. Uviedol, že nikdy nemal záujem o poskytnutie úveru na podnikateľský účel, naopak, mal záujem o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Napriek tejto skutočnosti a vzhľadom na to, že v čase uzatvorenia zmluvy mal žalovaný aj živnostenské oprávnenie, žalobca v zmluve (ktorá má adhézny charakter) označil zámerne žalovaného ako fyzickú osobu podnikateľa a nie ako fyzickú osobu nepodnikateľa, čím chcel žalobca podľa názoru žalovaného dosiahnuť to, aby sa na daný zmluvný vzťah nevzťahovali ustanovenia spotrebiteľského práva, ktoré zabezpečujú zvýšenú ochranu spotrebiteľovi. Túto skutočnosť preukazujú aj ostatné dokumenty súvisiace so zmluvou, kde je žalovaný označený aj rodným číslom. Konkrétne ide o dokument označený ako splátkový kalendár ku zmluve o revolvingovej pôžičke č. XXXXXX - XXXXX zo dňa 31.12.2015 ako i dokument označený ako rozhodcovská zmluva č. XXXXXX - XXXXX zo dňa 02.01.2015. Na oboch týchto listinách je žalovaný identifikovaný jednak IČO-m a taktiež aj svojim rodným číslom. Podľa jeho názoru je takáto prax žalobcu obchádzaním zákona, ktorá je neprípustná a predstavuje nekalú obchodnú praktiku, ktorej cieľom je vyhnúť sa aplikovaniu zákonných ustanovení spotrebiteľského práva, ktorých účelom je vyššia miera ochrany spotrebiteľa. Tento právny názor podporuje aj judikatúra (KS BB 15CoE/75/2013, KS BB 15Co/497/2014, OS KE 7C/110/2016 - potvrdený KS KE 5Co/408/2017) podľa ktorej hoci pri uzatváraní zmluvy vystupuje fyzická osoba a uviedla okrem svojho rodného čísla aj IČO, nakoľko je i fyzickou osobou - podnikateľom, iba táto skutočnosť nutne neznamená, že mu má byť odoprená ochrana priznaná spotrebiteľom a v týchto prípadoch je nevyhnutné skúmať skutočný účel, za akým bol ten-ktorý úver poskytnutý. Zároveň žalovaný poukázal i na judikatúru českého Ústavného súdu, konkrétne nálezu Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 10.01.2012, spisová značka I. ÚS 1930/11. Žalovaný poukázal ďalej na skutočnosť, že dňa 18.11.2016 sa obrátil na Ministerstvo spravodlivosti SR o preskúmanie nekalých obchodných praktík a zmluvných podmienok zmluvy. Následne Ministerstvo spravodlivosti SR odpovedalo na dopyt žalovaného listinou označenou ako „Odpoveď na žiadosť“ zo dňa 30.11.2016, v ktorej ministerstvo uviedlo, že bolo zistené, že spoločnosť využíva finančnú situáciu spotrebiteľov tým, že pri poskytovaní úveru nezisťuje, za akým účelom má byť úver poskytovaný a poskytuje úvery na základe preložených živnostenských oprávnení, pričom neinformuje o podmienkach poskytnutia úveru, ani o možných následkoch, ktoré vyplývajú z poskytnutia úveru fyzickej osobe a z poskytnutia úveru podnikateľskému subjektu. V tomto

prípade sa jedná o zákonom zakázanú obchodnú praktiku, ktorá odníma spotrebiteľovi jeho zákonnú ochranu. Na základe uvedeného je možné konštatovať, že žalobca skutočne postupuje pri uzatváraní zmlúv v rozpore s dobrými mravmi ako i rozpore so zásadou poctivého obchodného styku, nakoľko pri svojej podnikateľskej činnosti používa nekalé obchodné praktiky a zmluvy žalobcu častokrát obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu V Banskej Bystrici zo dňa 05.06.2016, sp. zn.: 15CoE/75/2013. Žalovaný opakovane zdôraznil, že nikdy nemal so žalobcom záujem uzavrieť zmluvu, ktorej predmetom bude poskytnutie finančných prostriedkov na podnikateľský účel a predmetné finančné prostriedky z úveru nikdy nepoužil na svoju podnikateľskú činnosť, tieto nikdy nezahrnul do svojho účtovníctva a ani úhrady splátok, ktoré vykonal, nikdy neuplatnil ako daňový výdavok. K absencii podstatných náležitostí zmluvy uviedol, že má za to, že zmluvu je nutné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. a to najmä náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), i), j) a y) zákona. Z výpisu úhrad predložený žalobcom vyplýva, že žalovaný uhradil na účet žalobcu celkovú sumu vo výške 3906 eur. Nakoľko žalovaný preukázal, že mu žalobca poskytol úver vo výške 3000 eur, preplatil tak svoj záväzok o 906 eur, a teda, táto čiastka predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu na úkor žalovaného. Ďalej poukázal na neprimerane vysokú zmluvnú odmenu vo výške 6114 eur, ktorá má podľa zmluvy predstavovať úroky za poskytnutý úver a je splatná v deň poskytnutia úveru. Podľa čl. 9., bod. 9.1. Zmluvy, sa žalobca a žalovaný dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy ku dňu poskytnutia úveru, a to pohľadávky žalovaného podľa článku 1., bod 1.1. zmluvy oproti pohľadávke žalobcu podľa článku 4., bod. 4.1 zmluvy, pričom rozdiel mal byť žalobcom uhradený na bankový účet žalovaného. Na základe hore uvedených ustanovení zmluvy tak žalobca v skutočnosti neposkytol žalovanému úver vo výške 9114 eur, ako by sa zo znenia čl. 1., bod 1.1. Zmluvy mohlo javiť, ale po „započítaní“ odmeny predstavujúcej úroky podľa čl. 4., bod 4.1. vo výške 6114 eur, bola žalovanému poskytnutá len suma 3000 eur. Podľa splátkového kalendára (ktorý bol následne dvakrát zmenený), ktorý je súčasťou zmluvy, mal však žalovaný poskytnutý úver uhradiť v splátkach, ktorých celková výška predstavovala sumu 9114 eur. Z uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný mal za poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 3000 eur, zaplatiť odmenu vo výške 6114 eur; teda odmena za poskytnuté finančné prostriedky je viac ako dvojnásobná, čo je podľa právneho názoru žalovaného v rozpore so zákonom. Ďalej uviedol, že požadovanie od spotrebiteľa zabezpečiť poskytnutý úver zmenkou, je v rozpore s ustanovením § 5a ods. 1, písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Podpisom zmenky dostáva spotrebiteľ do veľmi nevýhodnej pozície, pričom má značne obmedzené možnosti na ochranu svojich práv.

6. Vo vyjadrení zo dňa 21.12.2020 žalovaný uviedol, že finančné prostriedky z predmetného úveru (Revolvingový úver č. XXXXXX) vo výške 3000 eur boli zo strany žalobcu ako veriteľa poukázané dňa 07.01.2015 na bankový účet žalovaného vedený vo VÚB banke B.: E XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Ide o bežný účet (nie podnikateľský účet), bankový produkt VÚB banky a.s. nazvaný ako flexiúčet. Majiteľom tohto účtu je žalovaný ako fyzická osoba (nie ako fyzická osoba podnikateľ). Predmetný bežný účet používal žalovaný na úhradu svojich pravidelných bežných mesačných výdavkov osobného charakteru, a to napr. na nákupy potravín a pod. Z uvedeného bežného účtu hradil žalovaný aj iné spotrebiteľské úvery (napr. CETELEM, QUATRO a pod. čo vyplýva zo samotného výpisu z účtu) ako aj splátky dlhov fyzickým osobám. Čo sa týka úhrad pravidelných mesačných splátok predmetného úveru uviedol, že tieto boli zo strany žalovaného hradené rôznym spôsobom, a to jednak z predmetného bežného účtu vedeného vo VÚB banke a.s. (napr. úhrada splátky vo výške 217,- € dňa 23.03.2015 čo vyplýva z výpisu z účtu za marec 2015), zároveň z bežného účtu (nie podnikateľského účtu) vedeného v ČSOB banke a.s. č. E XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (ktorý je v súčasnosti zrušený). Žalovaný nemá záväzok z predmetného úveru evidovaný vo svojom účtovníctve, splátky úveru si žalovaný neuplatňoval ako svoj daňový výdavok. Peňažné prostriedky poskytnuté žalovanému na základe predmetného úveru (3000 eur, ktoré boli pripísané na účet účet žalovaného dňa 07.01.2015) boli použité na úhradu dlhov žalovaného. Z výpisu z bežného účtu VÚB Banky a.s. označeného ako flexiúčet vyplýva, že ku dňu kedy boli žalovanému tieto peňažné prostriedky pripísané na účet (07.01.2015) bol účtovný zostatok na tomto účte záporný, a to -2995,17 €. Predmetný bežný flexiúčet totižto umožňoval povolené prečerpanie. Z uvedeného dôvodu sa poskytnutým úverom vo výške 3.000,- € prakticky len vyrovnal dlh, ktorý u žalovaného na tomto bežnom účte vznikol v predchádzajúcich obdobiach. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný nepoužil peňažné prostriedky na podnikateľské účely a v danom právnom vzťahu sa nesprával ako podnikateľ. Mal však záujem svoj dlh voči žalobcovi uhradiť, pričom žalobcovi uhradil celkovo 3906 eur (poskytnutá suma úveru bola pritom 3000 eur).

7. Žalovaný označil a predložil ako dôkaz splátkový kalendár, rozhodcovskú zmluvu zo dňa 02.01.2015, žiadosť o posúdenie nekalých obchodných praktík a zmluvných podmienok zo dňa 18.11.2016 adresovanú Ministerstvu spravodlivosti SR, odpoveď Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 30.11.2016 adresovanej žalovanému, výpis z účtu vo VÚB, a.s. za mesiace 1/2015, 2/2015 a 3/2015.

8. Podľa § 180 C.s.p. súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil a ospravedlnil aj neúčast' žalobcu a súhlasil s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby a listinných dôkazov: zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX - XXXXX zo dňa 02.01.2015, splátkového kalendára predloženého žalobcom, súpisu platieb, pokusu o zmier, faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.10.2016, faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.11.2016, splátkového kalendára predloženého žalovaným, rozhodcovskej zmluvy zo dňa 02.01.2015, žiadosti o posúdenie nekalých obchodných praktík a zmluvných podmienok zo dňa 18.11.2016 adresovanej Ministerstvu spravodlivosti SR, odpovede Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 30.11.2016 adresovanej žalovanému, výpisu z účtu vo VÚB, a.s. za mesiace 1/2015, 2/2015 a 3/2015, daňového priznania žalovaného za rok 2015.

10. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

11. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX - XXXXX zo dňa 02.01.2015 uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bolo zistené, že v zmluve bolo uvedené, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 9114 eur dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 42 mesačných splátkach vo výške 217 eur. V bode 3 zmluvy bolo dohodnuté, že v prípade, ak dlžník splatí všetky splátky úveru podľa splátkového kalendára, vzniká dlžníkovi nárok po predchádzajúcom schválení zo strany veriteľa na revolving a bude mu teda úver automaticky navýšený, t.j. veriteľ poskytne dlžníkovi čiastku vo výške 9114 eur, ktorú do 8 pracovných dní od vzniku nároku na revolving prevedie veriteľ na bankový účet dlžníka. V bode 4.1 článku 4 zmluvy bola dohodnutá zmluvná odmena za poskytnutie úveru, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru vo výške 6114 eur a je splatná ku dňu poskytnutia úveru. V bode 4.2 článku 4 zmluvy bola dohodnutá zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie revolvingu vo výške 6114 eur a je splatná ku dňu prevedenia revolvingu. Podľa bodu 9.1 článku 9 zmluvy sa zmluvné strany dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok vyplývajúcich z tejto zmluvy ku dňu poskytnutia úveru, a to pohľadávky dlžníka podľa článku 1.1 zmluvy oproti pohľadávke veriteľa podľa článku 4.1 zmluvy. Rozdiel bude ku dňu poskytnutia úveru uhradený veriteľom na vyššie uvedený bankový účet dlžníka. Žalovaný bol v zmluve označený obchodným menom fyzickej osoby - podnikateľa, sídlom, IČO-m, označením zápisu v živnostenskom registri a bankovým spojením. V deň podpísania zmluvy strany podpísali splátkový kalendár za obdobie splatnosti splátok 28.02.2015 do 28.07.2018 - 42 splátok po 217 eur.

12. Zo súpisu platieb predloženého žalobcom (č.l. 11 spisu) bolo zistené, že žalobca poskytol žalovanému sumu 3000 eur a žalovaný uhradil 18x sumu 217 eur, spolu 3906 eur.

13. Z faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.10.2016 bolo zistené, že žalobca vyúčtoval žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 5 % z výšky pôžičky, t.j. 455,70 eur so splatnosťou 26.10.2016.

14. Z faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.11.2016 bolo zistené, že žalobca vyúčtoval žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 5 % z výšky pôžičky, t.j. 455,70 eur so splatnosťou 23.11.2016.

15. Zo splátkového kalendára predloženého žalovaným bolo zistené, že tento splátkový kalendár bol vystavený dňa 31.12.2015 za obdobie splatnosti splátok 28.02.2015 do 30.07.2019 - 40 splátok po 217 eur, 10 splátok po 207 eur.

16. Z rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXX - XXXXX zo dňa 02.01.2015 bolo zistené, že v tejto je žalovaný ako dlžník označený obchodným menom fyzickej osoby - podnikateľa, sídlom, IČO-m, označením zápisu v živnostenskom registri a bankovým spojením a rodným číslom.

17. Z výpisu z účtu žalovaného vo VÚB, a.s. bolo zistené, (č.l. 49 spisu), že žalobca pod variabilným symbolom XXXXXX bola dňa 07.01.2015 pripísaná od žalobcu suma 3000 eur.

18. Z daňového priznania žalovaného za rok 2015 bolo zistené, že predmetný úver neuviedol žalovaný ako záväzok z podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

21. Podľa § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 52 Obč. zák. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

29. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Obč. zák. (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 53a Obč. zák. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

31. Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa § 544 ods. 1 a 2 Obč. zák. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

34. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 02.01.2015 zmluvu o úvere. V prejednávanom spore bolo podstatným posúdenie otázky, či predmetná zmluva o úvere je alebo nie je spotrebiteľskou zmluvou.

35. Predmetná zmluva o úvere bola vyhotovená ako predtlač zo strany žalobcu, keď predtlačená bola aj časť identifikácie dlžníka ako podnikateľa - fyzickej osoby (obchodné meno, sídlo, IČO, údaj o zápise v živnostenskom registri), pričom na ďalšej listine - rozhodcovskej zmluve, ktorá sa uzatvárala v rovnaký deň ako zmluva o úvere je žalovaný označený ako podnikateľ - fyzická osoba, ale zároveň aj ako fyzická osoba s uvedeným rodným číslom. Žalobca svoje tvrdenie, že nejde o spotrebiteľskú zmluvu, ale o podnikateľský vzťah založil na označení žalovaného a na ustanovení bod 1.1 zmluvy, v ktorom je v predmete zmluvy uvedené, že „veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky...“ ako aj na skutočnosti, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy podnikal na základe živnostenského oprávnenia.

K tomuto tvrdeniu žalobcu súd uvádza, že samotná skutočnosť, že žalovaný bol v čase poskytnutia úveru evidovaný ako živnostník a disponoval živnostenským oprávnením, ako aj skutočnosť, že bol v zmluve o úvere označený aj ako podnikateľ, nemôže spôsobiť, že daný záväzkový vzťah bude bez ďalšieho považovaný za obchodnoprávny, zvlášť ak bol založený formulárovou zmluvou pripravenou vopred veriteľom a dlžník do nej len nadiktoval svoje údaje.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný rozporoval, že by úver čerpal na účely podnikania, v konaní bola skutočnosť, či žalovaný vstúpil do záväzku zo zmluvy o úvere so žalobcom ako podnikateľ alebo nepodnikateľ, sporná. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon podnikania úverového dlžníka, ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku (majúcu za následok potrebu kvalifikácie úveru za tzv. iný, a teda nespotebiteľský úver majúci sa takto riadiť výlučne úpravou v zmluve a Obchodnom zákonníku), čiže žalobcu. Za preukázanie skutočnosti, že si žalovaný zobral úver na podnikanie, však nemožno považovať vopred dodávateľom predtlačené ustanovenie zmluvy, v ktorom je uvedené, že sa úver poskytuje na účely výkonu podnikateľskej činnosti žalovaného, a to aj s prihliadnutím

na všeobecne známu skutočnosť o nekalých praktikách nebankových subjektov aplikovaných pri vyplňovaní základných údajov dlžníka, vrátane účelu poskytnutia finančných prostriedkov. Žalobca súdu nepredložil také dôkazy, ktoré by svedčili s istotou o tom, že ide o obchodnoprávny vzťah. Poskytnutie úveru na podnikanie totiž musí byť dostatočne overené, t.j. musí ísť o poskytnutie materiálne účelového úveru. Práve naopak podľa názoru súdu žalovaný preukázal spotrebiteľský charakter tohto vzťahu, keď preukázal, že nemal úver evidovaný ako záväzok v účtovníctve, splátky úveru si neuplatňoval ako daňový výdavok a poskytnutým úverom len vyrovnal dlh z povoleného prečerpania na bežnom účte. Tvrdenia žalobcu o tom, že z výpisu z účtu predloženého žalovaným vyplýva, že žalovaný platil odvody, vykonával platby za telefón a nákup pohonných hmôt a bola mu pripísaná platba v sume 1236,90 eur od platiteľa KITAI PARTNERS, jednoznačne nepreukazujú, že žalovaný použil žalobcom poskytnuté finančné prostriedky na účely výkonu podnikateľskej činnosti, nakoľko vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nemal vedený samostatný podnikateľský účet, boli z účtu, na ktorý bol poskytnutý úver, hradené aj platby súvisiace s výkonom podnikateľskej činnosti. Táto skutočnosť teda jednoznačne nepreukazuje, že by žalovaný zobral úver s úmyslom financovať výkon svojej podnikateľskej činnosti. Súd preto zastáva názor, že ak zmluva o úvere obsahuje len všeobecný údaj o uzavretí tejto zmluvy na účel podnikania, ktorý však neposkytuje odpoveď na otázku, aké podnikanie dlžník vykonáva a aký konkrétny súvis s takýmto podnikaním má uzavretie zmluvy, nemôže mať za následok, pokiaľ žalobca nepreukáže opak, vyňatie takejto zmluvy z aplikácie spotrebiteľskej právnej úpravy. Je pritom pre posúdenie charakteru vzťahu vzniknutého z úverovej zmluvy podstatný záver o tom, na aký účel bol úver poskytnutý a nie použitý, pretože napokon dlžník mohol použiť tieto prostriedky aj na iný ako deklarovaný účel. V konaní nebolo tiež preukázané, že by bol žalovaný ako žiadateľ o úver vyplňal nejaké formuláre, kde by bol uvádzal údaje o tom, na aký účel žiada poskytnutie úveru. Na základe uvedených skutočností súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, že finančné prostriedky boli žalovanému poskytnuté na výkon podnikania, a preto túto okolnosť nemožno hodnotiť inak ako formálny pokus o vyňatie posudzovaného právneho vzťahu spod ochranného režimu spotrebiteľského práva. Ak existujú pochybnosti o obsahu zmluvy, je potrebné ju vykladať podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka takým spôsobom, ktorý zabezpečí na jej obsah aplikáciu ustanovení spotrebiteľského práva. Z uvedeného dôvodu súd žalovanému priznal postavenie spotrebiteľa a záväzkový vzťah posudzoval podľa právnej úpravy zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení v čase uzavretia zmluvy a ustanovení § 52 a nasl. Obč. zák. o spotrebiteľských zmluvách.

36. Súd preskúmal úverovú zmluvu, z ktorej žalobca nárok uplatňuje, a to z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať. Zmluva bola uzavretá písomne, bola uzavretá platne, avšak nespĺňa všetky zákonom požadované náležitosti ako je uvedené v ďalších odsekoch odôvodnenia, preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

37. Z predmetnej zmluvy o úvere, ktorá bola označená ako zmluva o revolvingovom úvere bolo zistené, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 9114 eur, ktorý bude poskytnutý do 8 pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto zmluvy a až v prípade, ak dlžník splatí všetky splátky úveru vznikne dlžníkovi nárok na poskytnutie revolvingu v výške 9114 eur, ktorý by bol vyplatený na účet dlžníka do 8 pracovných dní od vzniku nároku na revolving. Z uvedeného vyplýva, že predmetom zmluvy bol klasický splátkový úver a až po jeho splatení je možnosť poskytnúť dlžníkovi revolving. V konaní nebolo sporné, nakoľko z predloženého výpisu z účtu žalovaného a tiež z vyjadrení strán sporu bolo preukázané, že žalovanému bol poskytnutý iba jeden úver, a to v zmluve upravený klasický splátkový úver (revolvingový úver v danom prípade nebol žalovanému poskytnutý). Ako vyplýva zo zmluvy, úver predstavoval sumu 9114 eur, pričom suma 6114 eur predstavovala zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru a je splatná v deň poskytnutia úveru. To znamená, že pri poskytovaní sumy žalobca ako veriteľ podľa bodu 9.1 článku 9 zmluvy započítal svoju pohľadávku na zmluvnú odmenu vo výške 6114 eur oproti pohľadávke žalovaného ako dlžníka na časť úveru vo výške 6114 eur a iba rozdiel uhradil na bankový účet žalovaného ako dlžníka, t.j. v sume 3000 eur. Poskytnutie sumy 3000 eur ako sumy istiny úveru na bankový účet žalovaného (č.l. 49 spisu) mal súd preukázané aj výpisom z účtu žalovaného, z ktorého vyplýva, že dňa 07.01.2017 bola na jeho účet uvedený v zmluve pripísaná suma 3000 eur od žalobcu pod variabilným symbolom uvedeným v zmluve. Splátky úveru boli rozpočítané na 42 mesačných splátok po 217 eur, t.j. spolu 9114 eur, čo znamená, že úroky k istine úveru predstavovali sumu 6114 eur. Úrok bol teda v zmluve dohodnutý pevnou sumou, ktorá predstavuje zo sumy poskytnutej istiny úveru 203,8 %, čo predstavuje 58,23 % ročne. Takúto výšku úrokov súd považuje za neprimerane vysokú a preto považuje zmluvu v časti dohodnutých úrokov podľa

§ 39 Obč. zák. za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že sa nemožno stotožniť s názorom, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neplatnosť dohody o úroku má za následok absenciu obligatórnej náležitosti zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. Táto absencia spôsobuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., že sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

38. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi.

39. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na rozhodujúce okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odmenu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Uvedené konštatoval aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 26.4.2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011, keď uviedol, že neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

40. Podľa priemerných úrokov z úverov obchodných bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska v mesiaci január 2015 bol pri nových spotrebiteľských úveroch so splatnosťou 1 - 5 rokov priemerný úrok vo výške 10,43 % ročne. Zo zmluvy vyplýva medzi stranami dohodnutá ročná úroková sadzba 58,23 %, čo predstavuje viac ako 5-násobok priemerných úrokov vybraných bankami pri obdobných spotrebiteľských úveroch. Takto dohodnutá výška úroku podstatne prevyšuje priemerné úroky uplatňované v rovnakom čase bankami. Z uvedeného dôvodu považoval súd dohodnutú výšku úroku za v rozpore s dobrými mravmi a preto zo zmluvy nepatrí žalobcovi právo na zaplatenie týchto úrokov, ale iba právo na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov.

41. Záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru potvrdzuje aj absencia ďalšej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorú zmluva vôbec neobsahovala. Absencia údajov o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere pritom spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru aj za použitia výkladu podaného v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ sp.zn. C -42/15 z 09.11.2016, ktorý sa týkal výkladu smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Podľa neho neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie výšky RPMN spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, pretože súd konštatoval to, že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/48, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky. Takýto podstatný význam má povinnosť uviesť v zmluve o úvere najmä náležitosti, ako je ročná percentuálna miera nákladov, resp. bezúročnosť a bezpoplatkovosť by spôsobila absencia takej náležitosti, ktorá svojou povahou môže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku.

42. Po skonštatovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru má žalobca nárok len na zaplatenie sumy poskytnutých peňažných prostriedkov, t.j. 3000 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že súd mal za preukázané, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 3906 eur, žalovaný nemá voči žalobcovi dlh a preto súd žalobu v časti o zaplatenie istiny a úroku z omeškania ako nedôvodnú zamietol.

43. Súd zamietol žalobu aj v časti žalobcom uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 2x 455,70 eur, nakoľko považuje ustanovenie o zmluvnej pokute obsiahnuté v článku 12 bod 12.1 a 12.2 zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto je v zmysle § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatná. V prípade zmluvnej pokuty je potrebné pri uzavretí zmluvnej pokuty dodržať zákonné podmienky pre jej uzavretie vyplývajúce z § 544 ods.1,2 Občianskeho zákonníka. Zmluvná pokuta bola zahrnutá do textu zmluvy do bodu 8.1. Text zmluvy bol predformulovaný žalobcom, pričom zakotvenie tejto zmluvnej pokuty paušálne v predtlačí zmluvy u tohto žalobcu je súdu známe aj z jeho činnosti, z obsahu spisov v iných sporoch totožného žalobcu. Dojednanie podľa názoru súdu nespĺňa predpoklady individuálneho dojednania zmluvnej pokuty, tak ako bolo do zmluvy zapracované, rozhodne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného vzťahu, na úkor žalovanej ako spotrebiteľa. Čo sa týka znenia tohto ustanovenia, z textu zmluvy bodu 12.1 sa totiž javí, že zmluvnú pokutu si môže veriteľ uplatniť už v prípade samotného omeškania a súčasne v prípade omeškania o viac ako tri mesiace (vo výške 50 % z nominálnej výšky úveru), čo sa javí ako duplicita, zvlášť za stavu, keď si mohol žalobca uplatňovať aj úrok z omeškania. Zo znenia textu tak vyplýva, že dlžník je ju povinný platiť dvakrát, raz keď je v omeškaní s mesačnou splátkou a druhý raz keď nastane omeškanie úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Pritom, ak je splnenie niektorej povinnosti zabezpečené v zmluve viacerými právnymi inštitútmi, je nevyhnutné v takej zmluve, ktorej obsah jedna strana nemá možnosť ovplyvniť, posúdiť primeranosť použitia viacnásobného zabezpečenia povinnosti. Ak splnenie povinnosti zaplatiť splátky úveru je zabezpečené ex lege úrokmi z omeškania, dojednanie zmluvnej pokuty popri tom je tak zmluvnou podmienkou, ktorá zakladá značný nepomer medzi právami a povinnosťami strán a z hľadiska jej kauzy (t.j. ekonomického dôvodu, ktorý vedie k jej zakotveniu do zmluvy) nie je ničím iným ako obchádzaním kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Obč. zák. o najvyššej prípustnej výške úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch (aj tento právny inštitút je tiež vo svojej podstate paušalizovaná náhradou škody vzniknutej porušením právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvného záväzku škodcu, ktorý má povahu peňažného plnenia). Vychádzajúc z uvedeného potom takéto právo na zaplatenie zmluvnej pokuty nemôže podľa názoru súdu požívať právnu ochranu a žalobu, ktorou je v súdnom konaní uplatnený nárok z tohto práva vzniknutý, súd nepovažuje za dôvodnú.

44. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 C.s.p. a žalovanému ako strane sporu, ktorá mala vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva v rozsahu 100 % proti žalobcovi ako strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitosťou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.